

[Arbejdsministeren]

unge deporteres. Nu har det altid været sådan for unge i hvert fald i provinsen, at de var nødt til for at gennemføre en uddannelse at rejse til større byer for at fuldføre deres uddannelse, uden at man af den grund har talt om deportation. Skulle det én gang i danmarkshistorien forekomme, at et ungt menneske fra København var nødt til at flytte fra hovedstadsområdet og ud i provinsen for at gennemføre sin uddannelse og derved selvfølgelig pådrage sig et større kulturchock, så betragter regeringen det ikke som nogen katastrofe, forudsat – og det er det positive svar på hr. Tinnings spørgsmål – at vi har hjulpet de unge med at finde bopælsmuligheder, sådan at de i praksis får mulighed for at gennemføre en uddannelse borte fra deres hjem. Det tror jeg er meget vigtigt at understrege.

Det tredje punkt, som alle har været positive over for, selv om det er tvangslovgivning, der lægges op til, er en udvidet skolevejlederordning, der gøres obligatorisk for alle landets kommuner. Jeg glædede mig meget over fru Grethe Fenger Møllers positive reaktion på dette forslag. Det er selvfølgelig ikke frivilligt for kommunerne, når man siger, at det skal være obligatorisk, og det er jeg glad for. Nok skal man have principper, men man skal selvfølgelig kunne bøje dem efter dagliglivets krav. Det er nødvendigt, at vi får en udvidet skolevejlederordning gjort obligatorisk for hele landet.

Hvad angår spørgsmålet om lære- og praktikpladser, er det, så vidt jeg har forstået, alle partiers opfattelse, at det er vigtigt, at et tilstrækkeligt antal sikres, og undervisningsministeren har for et øjeblik siden gennemgået alle de problemer, der tegner sig.

Jeg tror også, vi alle kan være enige om, at oplysning og motivation er væsentligt. Men to områder, nemlig smidiggørelse og den nødvendige økonomi i oprettelsen af lære- og praktikpladser – som alle undersøgelser viser er nødvendig, hvis problemet skal løses – kan ikke klares uden lovgivning. Jo mere man kalder det at vedtage lovgivning om smidiggørelse og økonomi i oprettelsen af lære- og praktikpladser for tvang, jo mere lægger man gift for en løsning af et problem, som vi alle, som jeg sagde det før, er interesserede i at få løst.

Det femte, jeg skal nævne, som regeringen har lagt op til med sin redegørelse, er en mu-

lighed for kommunerne og andre i lokalsamfundene for at sætte arbejde i gang for de penge, vi alligevel bruger i arbejdsløshedsunderstøttelse og bistandshjælp til de unge, altså regeringens forslag om jobskabelse, et forslag, der er meget stor international interesse omkring, og som regeringen håber at det i denne folketingssamling må være muligt at få gennemført.

De borgerlige partier er meget negativt indstillet over for jobskabelsesforslaget. Jeg håber alligevel, at man tænker sig om. Er det ikke bedre, at vi får udført praktiske opgaver i lokalsamfundet, end at vi udbetaler understøttelse? Var det ikke muligt at tro på, at det danske samfund var så smidigt, at det var muligt at etablere nye samarbejdsformer mellem private virksomheder og offentlige myndigheder, sådan at der kunne skabes arbejdspladser? Ikke i form af beskæftigelsesprojekter, men egentlige varige arbejdspladser, som også hr. Løvig Simonsen for et øjeblik siden gennemgik det.

Det sjette punkt har at gøre med støtte de steder, hvor kommunerne sætter unge i arbejde i private virksomheder, unge ikke-forsikrede, i stedet for at give dem bistandshjælp. Det forslag, vi har stillet, går ud på, at staten giver den samme refusion til kommunerne, hvis de gør noget aktivt i stedet for at gøre noget passivt.

Hvad betyder dette forslag? Ja, det betyder, at i dag giver staten 50 pct. refusion, når det drejer sig om bistandshjælp; vi vil give mindst den samme refusion, når man bringer unge i arbejde.

Jeg har netop i dag haft møde med hr. Kurt Christensen, skoledirektøren i Hobro. Han siger, at hvis ikke det forslag bliver gennemført meget hurtigt i folketinget, bryder Hobros forsøg med en ungdomsgarantiordning, hvori indgår jobtræning for den gruppe, der ikke umiddelbart går ind i et fortsat uddannelsessystem, sammen. Det viser alvoren i, at vi også på dette punkt er i stand til hurtigt at træffe beslutninger.

Det syvende punkt, jeg skal nævne, har at gøre med beskæftigelse af unge i erhverv, hvor der er masser af ting at udføre, men hvor der ikke er økonomi til at beskæftige fremmed arbejdskraft. Vi har peget på landbruget; der kan også nævnes mange mindre byvirksomheder, både i den egentlige produktion og på håndværkssiden og i vare-